

HUMANITARY HELP FINLAND – UKRAINE TREDJE RESAN

Jag kom i kontakt med Suoraa apua Ukrainaan (SuA) via Thomas som hade kört förnödenheter från Finland till Ukraina. Förnödenheterna består av varma kläder, mat, sjukhusmateriel samt annat som behövs krigsdrabbade Ukraina. SuA samlar in förnödenheterna som lagras i deras privata garage i Vanda. SuA rekryterar sedan chaufförer med paketbilar som sedan kör förnödenheterna till Ukraina. Mottagare i Ukraina är en skola var en kvinnlig rektor och en lärare tar emot förnödenheterna som sedan snabbt delas ut till de som behöver dem. Ett fungerande och effektivt system där alla arbetar gratis.

Thomas hade gjort tre resor tidigare och jag erbjöd mig att hänga med på nästa resa. Vi samlade in pengar för båtbiljetter samt bränsle för färden. Tidigare hade man tagit båt till Tallinn och sedan kört ner Via Baltica vägen, nu valde vi att ta fraktfartyg från Hangö till Gdynia i Polen. Rutten gör att körande blir kortare och man hinner vila före och efter den mest intensiva körningen i Polen och Ukraina. Kostnaden för denna rutt var något dyrare än Via Baltica vägen.

Insamlingen av pengar var lyckad via vänner och bekanta – stort tack för det. Vi bestämde att köra i väg den 26.1 från Hangö med Finnlines fraktbåt. Den 25.1 körde vi till Vanda där vi lastade min VW Transporter med ca. 5m³ och släpvagnen med ca. 16m³ förnödenheter. Blöjor, sjukhusmateriel, varma kläder, lakan, täcken, leksaker, Domino kex, hundmat, fältbårar för skadade soldater mm. Totalt vägde förnödenheterna ca. 2500kg.

Den 26.1 bar det av till Hangö där vi körde ombord på RoRo fartyget Finnulp. Fartyget var halvfullt och tar max 12 förare.

Fredagen den 27.1 anländer vi ca 19 tiden till Gdynia fulla av iver och börjar vår färd ner till Polen för att köra över gränsen till Ukraina. Vi valde att Hebrenne Border Crossing som Thomas var bekant med från tidigare resor. Färden till Hebrenne förlöpte utan dramatik, vägarna var bra och allt förlöpte enligt planer och förväntningar. Vi anlände till Hebrenne gränsstation på lördag morgon ca. 5:30. Vi var glada över att nå vårt första mål så snabbt, utan minsta problem.

När vi kom till första kontrollen på gränsstationen visade vi våra pass samt registerutdragen på både bilen och släpvagnen. Totalvikten överskred 3.500kg och enligt den söta tjänstekvinnan kunde vi inte köra över gränsen i Hebrenne utan måste köra till nästa gränsstation vid Budomez. Det var bara att tacka och köra mot Budomez, vägen dit var slingrig med 100-tals korsningar genom öde byar och tomma landskap. Man kunde se hundar springa omkring fritt och enstaka hästvagnar som körde mjölk i mjölståtkor. Färden till Budomez tog ca. 1 timme. Väl framme i fick vi lära oss att vi inte fick köra över gränsen då totalvikten översteg 3.500kg. Vi erbjöds två alternativ – att göra en snabbförtullning på nätet och printa ut ett förtullningsnummer alternativt förtulla förnödenheterna vid en tullstation vid nästa gränsstation som låg i Korczowa. Bara att fortsätta köra dit då. Vägarna och landskapet som vid förra ruten. Väl framme i Korczowa lyckades vi komma i en kö med paketbilar som transporterade samma Humanitary Help förnödenheter som vi. Det var tre bilar från England, en från Norge och Tyskland. Efter en snabb diskussion med en av de engelska förarna lärde vi oss att de hade samma dokument som vi, dvs. registerutdrag, pass samt lista på förnödenheterna.

Vi gick genomgick förtullnings formaliteterna, passgranskning samt visuell granskning av förnödenheterna. Vi fick springa från en tjänsteman till följande. Detta springande gick tämligen snabbt och tog ca. 2,5 timmar i tid.

Nu börjar färden till vårt mål Zarichchya! Vägarna var ganska lik de mellan gränsstationerna och allt gick väl. Väl framme mötes vi av mottagarna, skolans rektor, lärare samt 4st elever. Förnödenheterna avlastades i rask takt tack vare allas insats. Då vi var färdiga tankade vi bilen med egen diesel vi hade med oss i Jerry kannor och gjorde oss färdiga för avfärden. Vi blev bjudna på mat på en lokal krog före vår avfärd. Krogen hade ingen uppvärmning då det inte fanns någon el eller man ville spara på elen. Maten var god och vi hade trevligt umgänge med rektorn och läraren. Slående var då den 35 åriga manliga läraren stolt visade bilder på stridsvästar han själv hade tillverkat hemma på kvällarna med sin symaskin. Han hade sytt många västar i av kamouflage tyg, västarna var försedda med fickor för maskingevärs magasin, knivar mm. Viljan att hjälpa sitt land är på mycket hög nivå hos medborgarna, inte hos tjänstemännen vid gränsstationerna.

Efter god mat och kort men trevligt umgänge kör vi mot gränsstationen. Då vi anländer är det fullt kaos vid gränsen. Lastbils och långtradare kön är 6 km lång, väntetid för dem ca. 6 dygn. Bilar, paketbilar och personbilar om varandra i fel köer. Vi vänta i ca. 30 minuter och ser ingen komma igenom gränsen så vi kör i väg till nästa gränsstation. Anländer Budomezh gränsstation ca 21:30, några bussar, någon lastbil och just inget annat. Bussarna släpps en och en igenom, paketbilar susar förbi med 10 minuters mellanrum, vi väntar. Inget händer för vår del förrän 4 timmar senare. 01:45 släpps vi in för att vänta vid nästa stop. Vi väntar, visar pass och dokument åt åtskilliga tjänstemän med långa pauser emellan. Efter mycket väntande kör vi in i Polens kontroll, väntar en timme på en kvinnlig tjänsteman som tittar på registerintygen och våra pass, sedan försvinner hon, kommer tillbaka efter en timme och säger att allt är OK. Men inget händer, en timme senare kommer en manlig tjänsteman, samma papper exercis, han försvinner och kommer likaså tillbaka om en timme. Allt Ok enligt honom, men inget händer på en timme. Plötsligt öppnas bommarna och två paketbilar före oss kör ut, vi efter men bommen faller ner så vi får panik bromsa. Nu kommer mannen ut med och säger att vi skall köra till nästa byggnad. Där får vi vänta på röntgen, man skall alltså röntga både bil och släpvagn. Detta tar ca. 1 timme då en bil redan är inne. Efter röntgen får vi ett vänligt leende och tumme upp att fortsätta vår färd.

Efter denna 10 timmar långa gränskontroll, och efter att vi varit vakna två dygn är vi ganska möra, och behöver välförtjänad sömn. Vi kör mot närmaste hotell i Korczowa. Vi anländer hotellet vid 6 tiden på morgonen, lägger oss genast. Klockan 11:30 fortsätter vår färd. Vi insåg redan natten innan att vi ej kommer hinna till lastbåten från Gdynia till Hangö så vi börjar vår färd på Via Baltica mot Tallinn för att köra ombord på någon färja som tar oss över till Finland. Vägen är lång, ca 1380km men det är bara att börja köra. Vi turas om som tidigare och bestämmer att då föraren blir trött så stannar vi genast för att antingen byta förare eller sova en stund. Vi kör enda till Litauen och då blir jag trött, Thomas börjar köra och jag sover en stund. Efter en timme blir Thomas trött och stannar bilen på en bensinstation för att sova. Efter en stund kör vi vidare, stannar efter en timme och sover en stund igen. Efter pauserna kör vi in till Tallinn och väntar på MS Finlandia som tar oss till Helsingfors.

Under resan till Tallinn funderar vi mycket över den sista gränsstationen, varför tog det så lång tid och hur kan vi försnabba processen inför nästa färd. Kör vi med endast en paketbil eller skall vi ha trailer med? Mera resor blir det i framtiden, målsättningen är att göra en

resa/månad så länge det behövs och kan utföras säkert. De område vi besökte i Ukraina är ca. 800km från den krigsdrabbade gränsen mot Ryssland.

25.1	Ekenäs-Vanda-Ekenäs, hämtning av godset från Suoraa apua Ukrainaan ca. 2500kg	240km
26.1	Ekenäs-Hangö, körning till Finnlines båt i Hangö	40km
27-28.1	Gdynia (PL)-Zarichchya (UA), körning till skolans lager i Zarichchya (Hebrenne Border – Budomezh Border – Korczowa Border)	1210km
28-29.1	Zarichchya- Korczowa (PL), körning till hotel i Korczowa för övernattnig	280km
29-30.1	Korczowa – Tallinn, körning till Tallinn Ekerö båt till Finland	1380km
30.1	Helsingfors – Ekenäs, körning hem	89km

Totalt 3.239km